

La nostra regió, ni Llenguadoc ni Migdia-Pirineus: CATALUNYA NORD

La nova llei territorial, elaborada en gran precipitació, afegirà encara més desordre en un “quinquennat” que, incapaç de resoldre el problema de la represa de l'activitat econòmica i de fer retrocedir l'atur, no té altra solució, per fer creure que actua, que la gesticulació desordenada, com ho acaba de mostrar la llei sobre l'escola.

La primera cosa inadmissible és la manera com la reforma, i particularment el mapa de les regions, han estat establerts: un vespre, precipitadament, per un petit grup de ministres. Creuríem ésser a l'època de Lluís XIV! Com un projecte tan important per l'esdevenidor ha pogut ésser decidit sense cap consulta de la població? I, pitjor encara, com els nostres responsables polítics han pogut acceptar aquests procediments?

Denunciar totes les absurditats del mapa regional actual o futur seria massa llarg, de tantes que n'hi ha! A tot arreu a Europa les “regions” són territoris que tenen una unitat cultural i històrica indiscutibles. Per això n'hi ha de grans i també de més petites. França és l'únic país on un dirigent o un buròcrata es poden permetre de dibuixar regions agrupant territoris de qualsevol manera. El resultat és que tenim regions sense ànima i sense dinamisme on és molt difícil motivar la gent a l'entorn d'un projecte. I el nou mapa no canviarà res.

Aquesta visió tecnocràtica ha estat constantment denunciada per Unitat Catalana que continua lluitant per una regió Catalunya Nord. Alguns diran que seria massa petita, és absurd car el dinamisme d'un país o d'una regió no és funció de la seva dimensió. Regions autònomes com la Rioja a Espanya (324000 ha), el Vall d'Aosta a Itàlia (130000 ha) ou Bremen a Alemanya (663000 ha) tenen poblacions similars o inferiors a la de Catalunya Nord i els seus habitants no viuen pas més malament que els de les regions veïnes. D'altra banda, una regió Catalunya Nord podria jugar un paper decisiu en les relacions entre una Catalunya Sud autònoma, i probablement aviat independent, i els territoris occitans. És la única manera de tornar a donar dinamisme a Perpinyà i doncs a tota la Catalunya Nord. Efectivament, la nostra integració a una regió dominada per Montpeller o per Tolosa significa la regressió de Perpinyà, que serà encara accentuada per la desaparició del Consell General.

En aquest moment particularment negre per l'esdevenidor del nostre país català i davant la desaparició institucional del departament, que en certa manera ens representava, cal treballar més que mai a la unitat del nostre poble a l'entorn de la seva llengua i la seva cultura catalanes amb l'objectiu d'obtenir el reconeixement institucional de la Catalunya Nord.